

UN GRUPO DE INVESTIGADORES de la Universidad de Oregón ha publicado un artículo en la revista "Cell" y los medios de comunicación han hecho una impresionante campaña diciendo que se ha conseguido la clonación humana.

El artículo se aceptó tras sólo 3 días de revisión, cuando lo normal es que el proceso dure varios meses. Fue enviado el 30 de abril y aceptado

para su publicación el 3 de mayo. Así, la revisión no parece haber sido muy rigurosa. En realidad, no puede haber habido revisión de verdad con ese plazo de tiempo tan corto.

Natalia López Moratalla, catedrática de Bioquímica de la Universidad de Navarra

y presidenta de la Asociación Española de Bioética (Aebi), en el periódico "El País", discrepa de la

importancia del trabajo: «No han clonado. Detrás de este estudio hay una labor de publicidad que nos intentan hacer pasar por clonación terapéutica, pero creo que es un fraude similar al del coreano Woo Suk Hwang, en 2004, ya que lo único que han hecho es mejorar la técnica de transferencia nuclear».

Carmen Ayuso, del Servicio de Genética de la Fundación Jiménez Díaz, afirma que los peligros de la técnica son, desde un punto de vista médico, claros. Se trata de algo demasiado complicado y peligroso que "no tiene más utilidad que la de satisfacer el ego de alguien, porque ni como técnica re-

productiva ni para medicina regenerativa haría falta".

Ana Sánchez García, investigadora del Instituto de Biología y Genética Molecular del Consejo Superior de Investigaciones Científicas, recuerda algo muy sabido en el ámbito científico pero poco difundido: "las células clonadas pueden producir tumores".

Y no olvidemos el principal aspecto ético de la clonación de embriones: considerar o no el embrión como un ser humano, en cuyo caso tiene un valor absoluto en sí mismo y por lo tanto que no puede instrumentalizar en beneficio de otros.

Carmen Ayuso, del Servicio de Genética de la Fundación Jiménez Díaz, afirma que los peligros de la técnica son, desde un punto de vista médico, claros.

Albert BIESCAS

CIU I EL MODEL DE LA CORPORACIÓ CATALANA DE MITJANS AUDIOVISUALS

Sembla ser que l'únic argument que tenen alguns per discrepar del model d'estat que vol ERC és recordar-nos el tripartit. Segurament vam cometre errors, com qualsevol a la vida, però dels errors s'aprèn, i no ens cal menjar cues de pansa per adonar-nos-en. En un article publicat per en Jordi Talarn, regidor de CiU a Mollet del Vallès fa uns dies en diversos mitjans, feia tota una argumentació del perquè no estava d'acord amb una moció presentada per ERC de suport als corresponsals de Catalunya Ràdio i en defensa dels Mitjans de Comunicació Públics Catalans, tot i que remarcava que CiU podria haver estat d'acord a no ser que la part introductòria no hagués representat "la deriva ideològica dels partits que la van aprovar" i no la realitat.

No entraré en una guerra de xifres sobre la quantitat en subvencions que ha rebut la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) en els diferents governs de la Generalitat ni en les audiències assolides, en les diferents èpoques. Tots sabem que les xifres poden ser interpretades de moltes formes i és poden agafar diverses referències.

L'objectiu global de la moció, tal i com diu el seu enunciat, és el suport a les corresponsalies de Catalunya Ràdio i la defensa del model de servei públic de la Corpo, per tant és en aquest context que s'han d'entendre les argumentacions.

La CCMA segueix el model de les corporacions públiques europees, amb una missió de servei públic basat en la rendibilitat social i cultural, i és per això que necessita d'unes estructures i un finançament adequat per continuar la seva tasca de servei públic i seguir sent un referent a nivell europeu. I això

no s'aconsegueix disminuint el seu pressupost any darrera any i disminuint estructures com les corresponsalies.

Que algú, amb coneixement de causa, ens expliqui com es pot donar cobertura informativa a tot el territori passant d'una trentena de corresponsals a vuit en el cas de Catalunya Ràdio o eliminant les corresponsalies històriques de TVC a Perpinyà, Pirineus o terres de l'Ebre. I, si us plau, que no ens diguin que és una qüestió econòmica, quan representa el 0,35% del pressupost anual de la Corpo.

I, senyor Talarn, té raó quan afirma que un model sigui qualificat d'èxit depèn de l'audiència, però s'equivoca quan o vincula al govern de torn. Si els mitjans de comunicació públics catalans són líders d'audiència és gràcies als 30 anys de dedicació dels seus professionals, la capacitat d'arribar a tots els públics, oferir una informació acurada, completa, plural i veraç; garantir l'accés a totes les opinions amb estricta neutralitat i rigor periodístic, la seva proximitat i, si molt m'apura, als seus directius. I, en aquest sentit, li recordo que TV3 va tornar a assolir el lideratge, el 2012, amb una direcció que CiU es va encarregar de substituir mitjançant un pacte de govern amb el PP, reformant la Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, aprovada el 2007 per amplia majoria del Parlament de Catalunya i sota la Conselleria d'en Joan M. Tresserras.

Per cert, i acabo, és en aquest pacte on es visualitza el model de servei públic de la CCMA que defensen alguns, un model on es va passar de dependre del Parlament de Catalunya, amb majories qualificades i una governança plural, a dependre tan sols del govern.

Albert Biescas
President Sectorial de Comunicació Audiovisual d'ERC

Vicenç GUAL

SEGUEIXO SENTINT-ME ESTIMAT

Aquest cop, no pel meu parell d'àngels de la planta de pal·liatius de l'Hospital General de Granollers. Aquesta vegada, per un munt d'àngels o, millor dit, perquè canten, com ells. En aquesta ocasió, han estat un munt...

Es tracta de la Coral de Santa Eulàlia de Ronçana, la meva Coral. Dic la meva, perquè sóc un fan seu. Per a mi, sempre ha sigut la millor. Fa molts anys que he anat pràcticament a tots els Concerts que han fet. Coral que, amb el pas dels anys - la Juanita la meva mare ja hi cantava-, s'ha esforçat per superar-se constantment, per arribar on son ara, per a mi, a dalt de tot.

Una Coral que ha sabut posar-se a les ordres de l'Ariel Seras, el director, que ha buscat sempre la perfecció, l'excel·lència.

Ha aconseguit que, quan els vas a escoltar, puguis somniar que et trobes en el millor Auditori.

Parlant amb el Pere Duran o amb el seu germà Joan, coincidim que, a Santa Eulàlia, no hem sabut valorar el que tenim, a l'àmbit cultural. Quan la Coral ens obsequia amb els seus Concerts, els espais haurien d'estar plens a rebentar, tenint en compte que podem gaudir d'una estona meravellosa i,

a més, no costa res. Per què dic que han estat un munt d'àngels?

Ahir, 20 de maig, em van demostrar que són més que una Coral. Van deixar palès, un per un dels que la conformen, la seva solidaritat amb mi pel tràngol que estic vivint, amb el seu acte d'amor. Em vaig sentir estimat per tot el col·lectiu que conforma la Coral. Ahir dilluns, a les 6 de la tarda, la Coral de Santa Eulàlia de Ronçana venia a actuar per a mi, a la meua habitació. No sé com hi van cabre una trentena de persones. Alguns veïns s'hi afegiren al saber que em venien a cantar.

Va ser fantàstic, per això dic que van cantar com els àngels, ja que aquella estona, va ser com si estigués al cel.

Al final li vaig preguntar al Pep per què aquesta actuació?

La seva resposta ferma: perquè sempre has anat a escoltar-nos i ara, com que no pots fer-ho, hem decidit venir nosaltres.

No tinc paraules per agrair el que em van fer viure amb els seus cants. Només puc dir gràcies d'aquesta vivència. Romandrà en el meu cor la resta de la meua vida. Us estimo molt!

VICENÇ GUAL
Sta. Eulàlia der Ronçana